

Nr. 1.

15. Januar 1906.

22. Aarg.

Vort Blad.

„Kvinden og Samfundet“ gaar med dette Nummer ind i sit 22. Aar, og det begynder samtidig et nyt Kapitel i sin Livshistorie: *det gaar nemlig over til at blive „Dansk Kvindesamfund“s Medlemsblad.*

Hidtil har det været saadan, at de af D. Kv. Sfs. Medlemmer, som vilde have Bladet, maatte abonnere paa det, og Resultatet har da været det, at Bladet langtfra er kommet alle Medlemmer i Hænde. Dette har været følt som en meget stor Mangel, især i de senere Aar, hvor der er bleven dannet adskillige nye Kredse rundt omkring i Landet; thi jo flere Medlemmer D. Kv. Sf. fik, og jo mere spredt disse boede, jo mere Trang var der til et Medlemsblad, der kunde danne Bindeled.

Det er dog ikke blot som saadant, vort Blad bør virke; det har ogsaa den meget væsentlige Opgave at virke udadtil som Organ for Kvindernes Ønsker og Krav. Ganske vist er der en meget stor Forskel paa Kvindens Stilling nu og for 21 Aar siden, da „Kv. og Sf.“ begyndte at udkomme. Meget er blevet forandret — saameget, at det endogsaa fra visse Sider er bleven hævdet, at det var overflødigt længere at have et Kvindesagsblad eller overhovedet at tale mere om Kvinde-sag; men dette maa bero enten paa mang-

lende Kendskab til de virkelige Forhold eller paa, at man for let har ladet sig stille tilfreds, ikke har været radikal nok i sine Krav.

Forandringen herhjemme i disse forløbne 21 Aar er i Virkeligheden mere en indre end en ydre, og det er en Lykke, at det er saaledes, at de ydre Reformere ligesom tvinges frem af den indre, thi alle sande, sunde og solide Reformere kommer indefra. Sindene er ganske anderledes stemt nu end den Gang med Hensyn til Kvinden som Samfundsmedlem; *teoretisk* er hendes Menneskerettigheder anerkendt; det er kun de i daarlig Konservatisme mest forbenede og forstenede, som vil nægte hendes Ret til selvstændig Udvikling og til Deltagelse i Samfundets Liv; men *praktisk* set staar vi herhjemme i mangt og meget paa samme Punkt som for 21 Aar siden.

Vel har Kvinder faaet Adgang til Uddannelse og Eksaminer; men Adgang til selvstændigt Erhverv, til Ansættelser og Embeder er stadig meget begrænset. Ligestillet-hed med Mænd, hvad angaar Løn, er ikke opnaaet. Kvindens retslige Stilling, især den gifte Kvindes, og der atter især i Forhold til sine Børn, er endnu meget langtfra at være retfærdig. Og hvad angaar kommunale og politiske Rettigheder staar hun omtrent paa samme Sted som for 21 Aar siden.

Først naar Kvinden — i Praxis saa vel som i Teori — er anerkendt som Samfunds-